

KALĖDOS

Kalėdos, arba **šventos Kalėdos** – senas šaknis turinti žiemos saulėgrįžos, saulės sugrįžimo šventė.

Europoje, paplitus krikščionybei, senosios tradicijos susipynė su naujomis, Kalėdas imta minėti kaip Jėzaus gimimo šventę. Katalikiškos Kalėdos švenčiamos gruodžio 25 dieną.

Pavadinimas

- Lietuvių kalba senasis šventės pavadinimas išliko pavadinti ir krikščioniškai šventei. Žodžio etimologija nėra visai aiški. Ji siejama su *kolo* – ratu, savo ruožtu susijusiu su soliarine mitologija. Kitų žodis *koliada* skirstomas į *kolo* – ratą ir Ladą - deivę. Treti žodį kildina iš lot. *calendae* - „pirmos mėnesio dienos“. Tai gali būti skolinys iš baltarusių *koljadá*, panašiai kaip iš Latgalijos žodis *kalada* - „išmalda, plotkelė“ Kalėdos metu (Lietuvoje plotkelė labiau žinoma kaip kalėdaitis). Taip pat lenkų *kolęda*.
- Kitose kalbose krikščioniškos ir nekrikščioniškos Kalėdos gali būti ryškiau atskirtos. Anglų kalbos *Christmas* kilęs iš senosios anglų kalbos *Cristes mæsse* – „Kristaus mišios“. Kitas Kalėdų metui pavadinti vartojamas terminas *Yule* (arba *Yuletide*) yra susijęs su senosiomis germanų tradicijomis.

Kūčios

- Kūčios būdavo didelė šventė, lydima apeigų, burtų. Prieš Kūčias žmonės stengėsi užbaigti visus darbus. Pasiruošę šventėms prausdavosi pagal apeigas: pirmiausia nusirengusius iki juosmens vyrus prausdavo šeiminkės arba merginos, paskui prausėsi moterys. Vėlesniais laikais prausdavosi pirtyse ar kubiluose.
- Kūčias mūsų protėviai pradėdavo valgyti užtekėjus Vakarinei žvaigždei, stalą apdėdavo šieniu, dengdavo balta nauja staltiese ir sustatydavo visus paruoštus patiekalus. Prieš sėdant valgyti už stalo kampe pastatydavo eglės šaką arba jos šakomis išpuošdavo namų duris iš lauko – tai simbolizavo gyvybės medį. Eglutes puošdavo obuoliais, riešutais ar degančiomis žvakutėmis.
- *Susėdę pirmiausia meldėsi, paskui vieni kitiems linkėjo sveikatos, laimės, tikėdami, kad visa tai turi magišką galią ir išsipildys.*
-
- Garbingiausioje Kūčių stalo vietoje sėdavo vyriausias šeimos narys, o paskui visi kiti, palikdami dar vietos ir vėlėms, kurioms taip pat dėdavo lėkštes ir stiklines. Buvo paliekama maisto ir atsigerti, nes manyta, kad naktį vėlės ateina pavalgyti. Susėdę pirmiausia meldėsi, paskui vieni kitiems linkėjo sveikatos, laimės, tikėdami, kad visa tai turi magišką galią ir išsipildys. Tada laukdavo kitas ritualinis veiksmas – kalėdaičio padalijimas, beje, jis turėjo būrimo ypatybių. Pavyzdžiui, jei laužiant kalėdaitį tau atiteks didelis gabalas – kitamet laukia gera dalis, jei mažas – prastesni metai, o jei atsilauži dalį su kryžiaus ženklu – keliasi Anapus. Iš po staltiesės traukdavo šiaudą: jei šiaudas buvo ilgas, gyvenimas bus gražus ir ilgas, jei trumpas - bjaurus ir trumpas.
- Kai baigdavo Kūčių vakarienę, laikrodžiui išmušus 24 val., prasidėdavo pagrindiniai būrimai. Dalis jų išlikę iki šių dienų: merginos Kūčių naktį klauso, iš kurios pusės išgirs lojant šunį, vadinasi, ten nutekės. Iš senesnių burtų – merginos gamina po savo pyragėlį su kanapėmis, padeda ant slenksčio ir įleidžia šunį. Kurios pirmą pyragėlį suėd – ta pirmą ir ištekės.
-
- Kūčioms gamindavo 12 ar 13 patiekalų, tai greičiausiai simbolizavo 12 ar 13 mėnesių metuose, skaičiuojamus pagal mėnulį. Pagrindiniai gaminti Kūčių patiekalai yra šie: miežinių kruopų (grucės) košė, kisielius, maltiniai, pagaminti iš apšutintų ir susmulkintų avižinių miltų tešlos, barščiai su grybais, žuvis, aguonų piene mirkyti kūčiukai. Tikėta netgi tokiais prietaisais, kad Kūčių dieną būtina valgyti daug žuvies, jei nevalgysite, kitais metais utėlės apsės.

Tradicijos Lietuvoje

- Per Kalėdas būdavo keliamasi anksti, nudengiamas Kūčių stolas, žiūrima, ar neapsilankė vėlės. Nuo stalo nuimtą šieną dalindavo gyvuliams.
- Tradicinis Kalėdų valgis buvo šerniena arba kiauliena. Prieš Kalėdas neretai skersdavo kiaulę ir atlikdavo skerstuvių apeigas. Paskerstos kiaulės galvą papuošdavo žalumynais. Kiaulienos valgymas bei aukojimas buvo magiška priemonė padidinti žemės derlingumui.
- Pirmą Kalėdų dieną žmonės būdavo rimtai nusiteikę, niekur neidavo, nieko nedirbdavo, užsiimdavo būrimais. Saltos Kalėdos reiškė vėlyvą pavasarį, saulėta diena – derlingus metus.
- Svarbią reikšmę turėjo linkėjimai bei sveikinimai. Apeiginius linkėjimus atlikinėjo žyniai, persirengėliai. Vėliau šis paprotys išliko kaip vaikščiojimas persirengus Kalėdų seniu arba Kalėda, gero derliaus linkėjimas. Kalėdų senis vaizduodavo sudieviną prosenį arba žynį kalėdotoją, kuris užkalbinėdavo būsimą derlių, aukodavo namų dievams, vaizduodavo būsimąją magišką sėją. Vėliau kalėdojimo apeigas pradėjo atlikinėti patys valstiečiai, lankydami vieni kitus, persirengę gyvuliais, nepažįstamais žmonėmis. Ypač svarbų vaidmenį vaidino persirenginėjimas ožiais ir jaučiais, kurie simbolizavo vaisingumą ir derlingumą. Kalėdojimas prasidėdavo per Kalėdas ir trukdavo iki Trijų karalių.
- Kadangi manyta, jog per Kalėdas namuose renkasi vėlės, kartais kaip avys ar žalčiai, buvo atliekamos apeigos su avimis ir žalčiais.

Tradicijos Lietuvoje

- Kalėdų dainoms būdingi priedainiai „leliu kalėda“, „leliumai“, „aleljum kalėda“, „aladumai ladum“. Dainose garbinama sugrįžtanti saulė. Šias dainas katalikų dvasininkija draudė giedoti. Sugrįžtanti saulė giesmėse vaizduojama moterimi su perlų vainiku. Dažnas žydinčio medžio motyvas, simbolizuojantis pasaulio medį, taip pat besiantinantį pavasarį. Neretai minimas devyniaragis elnias, garbintas kaip žiemos nugalėtojas, atgimstančio pavasario simbolis. Saulė vaizduojama žydinti, besidabinanti, besimainanti.
- Per Kalėdas namai buvo puošiami eglės šakomis. Neaišku, ar buvo puošiamos pačios šakos. Vėliau eglės šakas dažnai puošdavo mediniais išdrožtais papuošimais.
- Laikotarpis nuo Kalėdų iki Trijų karalių buvo vadinamas tarpušvenčiais, tarpkalėdžiais ir pan., o tų dienų vakarais žmonės nieko nedirbo, bijodami antgamtinių esybių, dvasių.

Kalėdos šiandien

- Dabar Kalėdos švenčiamos beveik visame pasaulyje, dažnai suliejant vietines ir jau globaliosios kultūros dalimi tapusias tradicijas. Visur atsiranda tokių elementų kaip Kalėdų Senelis, saldumynai, įvairūs žaisliukai, blizgučiais puoštos eglutės, dovanėlės. Miestai puošiami mirgančiomis lemputėmis, prekybininkai kasmet vis anksčiau ima siūlyti šventines nuolaidas. Dovanų pirkimas neretai tampa galvosūkiu: nenuostabu, kad Kalėdos sukelia didelį stresą. Paštas dirba lėčiau nei paprastai, nes nespėja išnešioti gausybės kalėdinių atvirukų. Viešosiose vietose visame pasaulyje skamba tos pačios melodijos: „Jingle Bells“, „We wish you a merry Christmas“ ir kt. Neretai prabylama apie tai, kad Kalėdos praranda šventės kaip „švento laiko“ prasmę: jos vis labiau sukomercinamos, tampa prievole.

Kalėdų senelis

- Dažniausiai Kalėdų Senelis vaizduojamas kaip mielas, simpatiškas, storas vyras ilga balta barzda, raudonais drabužiais ir kepure bei dovanų maišu. Vaikams pasakojama, kad jis Kūčių vakarą atskrenda šiaurės elniais pakinkytomis rogėmis ir išdalina dovanas geriems vaikams. Likusį metų laiką jis gyvena šiaurėje, kur kartu su savo pagalbininkais elfais gamina dovanėles kitiems metams. Namai šiaurėje dažniausiai laikomi Šiaurės ašigalyje, taip pat Laplandijoje ar kitose šalyse.
- Lietuvoje buvęs paprotys Kalėdų dieną vaikščioti po kiemus, persirengus Kalėdų seniū (Kalėda), linkint gero derliaus. Liaudies dainose kalbama apie jo atvažiavimą iš tolimos šalies.
- Daugelis vaikų iki tam tikro amžiaus tiki, kad Kalėdų Senelis yra tikras, o ne vaidybinis personažas.

Kalėdų senelis

- Šiuolaikinio Kalėdų senelio kilmė maišyta.
- Vienas iš šio personažo prototipų galėjo būti Šventasis Mikalojus (Nikolajus) iš Miros (IV a.). Šis krikščionių vyskupas, gyvenęs Anatolijoje (dabar Turkija), garsėjo dosnumu. Pasakojama, kad vieno dievobaimingo krikščionio dukroms jis davė kraitį, kad joms nereikėtų tapti prostitutėmis. Šv. Mikalojus tapo jūreivių, pirklių, lankininkų, vaikų, prostitučių, vaistininkų, advokatų, lombardo savininkų, kalinių patronu.
- Įvairių elementų pakliuvo ir iš germanų mitologijos. Jų folklore pasakojama apie dievą Odiną (Votaną), kuris kasmet per žiemos saulėgrįžą medžiodavo drauge su kitais dievais ir žuvusiais jo karalijoje gyvenančiais kariais. Vaikai pridėdavo batus morkų, šiaudų arba cukraus ir palikdavo prie kamino, kad iš jų galėtų paėsti Odino skraidantis žirgas Sleipniras. Odinas vaikams atsidėkodavo, pakeisdamas Sleipniro maistą dovanomis ar saldainiais. Šis paprotys išliko Belgijoje ir Nyderlanduose po krikščionybės atėjimo ir buvo susietas su Šv. Nikolu. Dar ir dabar vaikai palieka šiaudų prikimštus batus prie kamino kiekvieną žiemos naktį, o Šv. Nikolas (vis dar jodinėjantis žirgu) palieka saldainių ir dovanėlių. Odinas vaizduotas panašiai kaip Šv. Nikolas: senas žmogus su barzda. Paprotys per Naujojo Amsterdamo koloniją pakliuvo į Ameriką ir išsivystė į kojinių kabinimą prie židinio.

Kalėdų senelis

- Kitoje germaniškoje pasakoje pasakojama apie šventą žmogų (kartais Šv. Nikolą), kuris privertė paklusti demoną, per kaminus patekdamas į namus ir žudžiusį vaikus. Šventasis įsakė jam keliauti į kiekvieną namą, į kurį buvo įsilaužęs, ir atpirkti kaltę dalinant dovanas vaikams.
- Anglijoje ir Amerikoje žinomas Santa Klausas atsirado šioms ankstyvosioms istorijoms susimaišius su britišku personažu *Father Christmas*, atsiradusiu maždaug XVII a. Tuomet jis vaizduotas kaip įmitęs barzdotas žmogus su ilgu žaliu drabužiu kailiniais apvadais. Jis įkūnijo Kalėdų dvasią. Vardas Santa Klausas atsirado iš olandiško vardo *Sinterklaas* – taip vadintas mitinis personažas, pagrįstas Šv. Nikolu. Sinterklaaso apranga yra vyskupiška: jis dėvi raudoną mitrą su auksiniu kryžiumi ir turi vyskupo lazdą. Jis jodinėja stogais baltu žirgu, o jo pagalbininkai per kaminus nusileidžia į namus ir palieka dovanų.
- Kitur Šv. Nikolas taip pat susimaišė su vietinio folkloro personažais. Pavyzdžiui, šiaurės šalyse žinomas Kalėdų Ožys (Yule Goat, švediškai *julbock*) - raguotas personažas, Kūčių vakarą atnešantis dovanų. Suomijoje *joulupukki* ir reiškia „Kalėdų ožį“.
- Amerikoje Santa Klausas įvaizdis, kokį matome dabar, turbūt ėmė formotis po eilėraščio „Šv. Nikolo apsilankymas“ (*A Visit From St. Nicholas*), geriau žinomo kaip „Naktis prieš Kalėdas“ (*The Night Before Christmas*) išspausdinimo 1823 m. Eilėraštis priskiriamas Clement'ui Clarke'ui Moore'ui, nors neaišku, ar jis išties yra autorius. Šiame eilėraštyje Santa turi aštuonetą elnių (jie pirmąkart įvardijami). Vėliau Santai buvo priskirtas devintasis elnias, vardu Rudolfas Raudonnosis. Santa Klausas vaizduotas pasipuošęs įvairių spalvų kostiumais, o ilgainiui susiliejo su *Father Christmas*. Nuo tada, kai 1885 m. ant kalėdinio atviruko Santa pasirodė apsivilkęs raudonai, ši spalva tapo populiariausia. Santa Klausas įvaizdį sutvirtino Coca-Cola'os reklaminė kampanija.
- Manoma, kad Santos apgyvendinimas Šiaurės Ašigalyje atspindėjo to meto požiūrį į industriją. Kai kur XX a. pradžios paveikslėliuose Santa vaizduojamas pats gaminantis žaislus. Ilgainiui išsivystė idėja, kad žaislus rankomis gamino jo pagalbininkai elfai. Šimtmečiui artėjant į pabaigą plito masinės mechanizuotos gamybos įsivaizdavimas. Todėl šiandien neretai Santos namai vaizduojami tarsi koks fabrikas.

Kalėdų senelis

- Įvairiose šalyse Kalėdų senelius atitinkantys personažai vadinami skirtingai:
- *Šv. Mikalojus* – įvairiose šalyse (*Saint Nicholas*);
- *Santa Claus* – angliškai kalbančiose tautose, ypač JAV, Lotynų Amerikoje, Japonijoje. Pavadinimas kilęs iš Šventojo Mikalojaus;
- *Father Christmas* – „Tėvas Kalėdas“ Jungtinėje Karalystėje;
- *Daidí na Nollag* – „Kalėdų tėvelis“ Airijoje;
- *Kalėdų Senelis* – lietuvių, ispanų (*Papá Noel*), prancūzų (*Père Noël*) tautose;
- *Senis Šaltis* – rusų (*Ded Moroz*) ir kitose tautose;
- *Joulupukki* – (tiesioginis vertimas – *Kalėdų ožys*) – suomių tautoje. Šis personažas gyvena Laplandijoje, turi žmoną *Joulumuori*, važinėja elniais kinkytomis rogėmis;
- *Julenissen* – *Kalėdų nykštukas* – norvegų tautoje;
- *Tomten* – (irgi *Jultomten*) – (*Kalėdų*) *Nykštukas* arba *Julbocken* – *Kalėdų ožys* – švedų tautoje;
- *Julemanden* – *Kalėdų vyras* – danų tautoje.

Kalėdų senelis

Kalėdų Senis (Father Christmas), jojantis ožiu (pasakos iliustracija)

Kalėdos pasaulyje

- **Italijoje** Kalėdoms pradedama puoštis nuo gruodžio 8-osios, kuomet švenčiama Nekalto prasidėjimo šventė (nacionalinė šventė). Kalėdinės dovanėlės paprastai įteikiamos Kalėdų išvakarėse (per Kūčias) arba Kalėdų dieną. Kalėdinės dekoracijos nupuošiamos sausio 6 d. Kai kuriose vietovėse išlikusi tradicija sudeginti *falò* (tokios specialiai gaminamos lėlės) – šis veiksmas simbolizuoja senųjų metų pabaigą ir naujųjų pradžią.
- Keptas paršelis – gana įprastas patiekalas, tačiau kai kuriose šalyse tai yra tradicinis Kalėdų patiekalas. Pavyzdžiui, **Filipinuose** paršelis, prikimštas prieskonių, kepamas ant bambukinio iešmo virš žarijų. **Puerto Rike** kiauliena Kalėdoms ruošiama specialiame skystame marinate, *adobo mojado*, kurio ingredientus sudaro česnakai, juodieji pipirai, druska, alyvuogių aliejus ir vyno actas.
- Mažieji **prancūzai** laukdami kalėdinių dovanėlių anaiptol nekabina ant židinio kojinių. Tikėdamiesi Kalėdų Senelio, kurį jie vadina *Père Noël*, dovanų, jie už durų pastato savo batukus.
- Krikščionims ortodoksams **Etiopijoje** Kalėdos yra viena svarbiausių metų švenčių. Tačiau pagal senovės koptų kalendorių ši šventė švenčiama sausio 7 d. **Rusijoje** Kalėdos taipogi švenčiamos sausio 7 d. pagal senąjį Julijaus kalendorių.
- **Brazilijoje** Kalėdų tradicijos panašios į europietiškasias. Kai kuriuose miestuose gyva tradicija rinkti gražiausius kalėdinius papuošimus ir šventines dekoracijas – tiek vidaus, tiek išorės.

Kalėdos pasaulyje

- Kai kuriose **Vokietijos** vietovėse Šv. Mikalojus lanko vaikus ir apdovanoja juos saldumynais. Kartais Šv. Mikalojų lydi jo pagalbininkas – Ruprechtas, kuris paprastai dėvi tamsius rūbus, o kartais būna su ilgu liežuviu ir primena velnią. Ruprechtas visuomet turi lazda ar vytelę, kuri skirta išdykusiems vaikams bausti. Neretai jis tiesiog slampinėja gatvėmis, primindamas mažiesiems vokietukams, kad prieš Kalėdas reikia būti itin paklusniems ir geriems. Būtent Vokietijoje gimė idėja Kalėdų eglutę puošti nedidelėmis žvakutėmis. XVII a. žvakutės ant eglės šakų buvo tvirtinamos vašku, ir tik gerokai vėliau atsirado specialūs laikikliai, gerokai sumažinę gaisro tikimybę. Šios tradicijos dėka visame pasaulyje paplito Kalėdinės lemputės, be kurių šiandien beveik neįsivaizduojama Kalėdinė eglutė. Vokietijoje per Kalėdas kepamas *Stollen* – tradicinis Kalėdinis vaisinis pyragas. Šis pyragas gardinamas kardamonu, cinamonu, marcipaniniu įdaru bei razinomis, riešutais ar migdolais, o puošiamas cukriniu glajumi.
- Tuo tarpu **Portugalijoje** kepamas vaisinis Kalėdų pyragas, vadinamas *Bolo Rei*, puošiamas džiovintais vaisiais, o jo viduje neretai įkepamas koks nors nedidelis žaisliukas ar siurprizas.
- **Venesueloje** per Kalėdas kepama *Pan de Jamon* – šventinė duona, įdaryta kumpiu, alyvuogėmis, razinomis ir kitais priedais.
- Nors **Indijoje** krikščionys sudaro tik apie 3% gyventojų, čia taip pat galima išvysti Kalėdų Senelį, tik ne rogėse, tempiamose šiaurės elnių, o vežime, kurį traukia arklis.
- Kalėdinis pudingas kilo iš **Anglijos** ir **Airijos**, o vėliau paplito visame pasaulyje. Kalėdinis pudingas nuo paprasto pudingo ar pyrago skiriasi tuo, jog yra ne kepamas, o verdamas. Gaminant tradicinį Kalėdinį pudingą įprasta į jo vidų įdėti monetą ar šiaip kokį niekutį, kuris neša sėkmę tam, kuris jį randa.
- Nors Kalėdos **Australijoje** yra panašios į europietiškas, tačiau nedaug kas žino, kad būtent šioje šalyje gimė Kalėdinių giesmių, giedamų žvakių šviesoje (*Carols by Candlelight*), tradicija.
- **Skandinavijoje** per Kalėdas dovanas tradiciškai atneša *Julbock*, arba Kalėdų ožys. Todėl šiose šalyse miestuose ir miesteliuose neretai pamatysite didžiules papuoštas ožio figūras. Nuo seno iš šiaudų ar medžio pagamintas nedidelės ožio figūrėles būdavo įprasta paslapčia atnešti į kieno nors namus. Radę šitokį radinį, namo šeimininkai stengdavosi atsikratyti jo ir paslapčia tokį patį pokštą iškrėsti kaimynams.

NAUJIEJI METAI

- Pasaulyje įvairių tikėjimų ir kultūrų žmonės metų atskaitos tašką yra pasirinkę priklausomai nuo naudojamo kalendoriaus.
- Daugelyje pasaulio šalių Naujieji Metai švenčiami sausio 1 d. (pagal Grigaliaus kalendorių) 00:00 val.
- Ilgą laiką Romos imperijoje Naujieji buvo švenčiami kovo 1 dieną. Nuo 153 m. pr. m. e. Romos konsulai pradėdavo eiti pareigas sausio 1 dieną, todėl, neilgai trukus, ir oficialus kalendorius priėmė šią dieną kaip metų pradžią.
- Krikščioniškajame pasaulyje tam skirtas Kūčių ir Kalėdų metas, nors stačiatikiai turi savo *Senuosius Naujuosius Metus* pagal Julijaus kalendorių ir švenčia juos porą savaitių vėliau. Rusijoje pagal bizantiškąją tradiciją iki 1700 metų Naujieji buvo švenčiami rugsėjo 1 dieną.
- Saulės ir mėnulio kalendorius sujungė Rytų pasaulio šalys, Naujuosius sutikdamos kartu su mėnulio jaunatimi Vandens ženkle.
- Islamo metai trunka 354 dienas, todėl Naujieji metai gali būti švenčiami bet kuriuo metų laiku.
- Kinijos Naujieji metai skaičiuojami pagal mėnulio kalendorių (2007 m. buvo vasario 7 d.),
- Kai kurių kitų religijų bei kultūrų Naujieji metai švenčiami kovo bei balandžio mėnesiais, tačiau yra švenčiamų ir rudenį.

NAUJIEJI METAI

• ŽIURKĖ

(1912, 1924, 1936, 1948, 1960, 1972, 1984, 1996, 2008, 2020)

Žmonės, gimę Žiurkės metais, yra draugiški ir malonūs, puikiai jaučiasi bet kokioje socialinėje situacijoje. Įprastai jie yra labai populiariūs ir mėgstami aplinkinių, pasižymi gerais verslo įgūdžiais. Be to, tai kritiški ir ūmaus būdo žmonės.

Gimusieji Žiurkės metais pasižymi išskirtiniais informacijos supratimo įgūdžiais bei originaliomis idėjomis. Jų laki vaizduotė ir unikalūs intelektualiniai gebėjimai. Šie žmonės geba pasinaudoti tomis galimybėmis, kurias kiti praleidžia. Neretai tai oportunistai, tačiau, prisiėmę per daug įsipareigojimų, neatlaiko to.

Šie žmonės ypač vertina savo santykius su antrąja puse. Taip pat jie dosnūs ir aistringi.

• JAUTIS

(1913, 1925, 1937, 1949, 1961, 1973, 1985, 1997, 2009, 2021)

Gimusius Jaučio metais dažniausiai įvardija kaip „stiprius kaip jaučius“. Toks apibūdinimas kilo dėl jų nepaaiškiamo gebėjimo susidoroti su daugeliu aplinkybių. Tai reiškia, kad jie puikiai atlieka savo pareigas ir užsitarnauja aplinkinių pagarbą dėl pasitikėjimo savimi ir puikių sugebėjimų.

Vis dėlto, kartais šie žmonės yra linkę į kitus žiūrėti iš aukšto ir daug reikalauja iš aplinkinių. Jie ryžtingai gina savo interesus. Jaučio metais gimę turi ypatingą pareigos jausmą, o tai kartais užgožia asmeninį gyvenimą. Tačiau šie žmonės, kalbant apie antrąsias puses ir šeimas, yra labai ištikimi ir atsidavę.

NAUJIEJI METAI

• TIGRAS

(1914, 1926, 1938, 1950, 1962, 1974, 1986, 1998, 2010, 2022)

Žmonės, gimę Tigro metais, yra labai jautrūs ir emocingi, o tai juos paverčia puikiais partneriais santykiuose. Neretai jie blaškosi tarp noro dominuoti, konkuruoti ir poreikio būti mylimiems.

Dėl to santykiuose jie atviri, to paties tikisi ir iš savo partnerio. Nors Jaučio metais gimę žmonės pasitiki savimi, kartais juos lengva sujaudinti sukritikavus. Tai iš prigimties vietoje nenustygstančios asmenybės, galinčios po nemalonių patyrimų vėl greitai atsistoti ant kojų. Susidūrę su iššūkiais jie išlieka orūs ir drąsūs, o tai juos paverčia puikiais lyderiais.

• KIŠKIS

(1915, 1927, 1939, 1951, 1963, 1975, 1987, 1999, 2011, 2023)

Žmonės, gimę Kiškio metais, dažniausiai yra visų mėgstami. Taip yra dėl to, kad jie prieraišūs, malonūs ir mandagūs. Daugelyje situacijų jie jaučiasi patogiai, geba išvengti ginčų. Tačiau net to nesuvokdami yra linkę pamiršti savo mylimųjų poreikius.

Gimusieji Kiškio metais mėgsta pasilinksinti, tačiau net ir tada išlieka tylūs, konservatyvūs ir intelektualūs. Daugelis žmonių galvoja, kad jie nėra sentimentalūs, tačiau klysta – gimę Kiškio metais gali būti labai mylintys ir jausmingi. Dažniausiai jie ieško užtikrintumo ir saugumo kiekvienuose santykiuose.

NAUJIEJI METAI

• DRAKONAS

(1916, 1928, 1940, 1952, 1964, 1976, 1988, 2000, 2012, 2024)

Drakono metais gimę žmonės dažniausiai yra charizmatiški ir kupini energijos. Taip pat išsilavinę bei talentingi. Kai kuriais atvejais jie gali būti triukšmingi. Neretai laikosi savo nustatytos krypties, siekdami tikslų, ir negalvoja, kad egzistuoja taisyklės, galinčios juos sustabdyti.

Be to, gimę Drakono metais yra perfekcionistai ir gali daug reikalauti iš kitų, taip pat kaip ir iš savęs. Nepaisant to, šie žmonės linkę būti sėkmingi. Jiems taip pat patinka iššūkiai, suteikiantys galimybę panaudoti jų įgimtus talentus ir energiją. Visgi santykiai gimusiems Drakono metais nėra labai svarbūs, nes jie yra nuotykių mėgėjai.

• GYVATĖ

(1917, 1929, 1941, 1953, 1965, 1977, 1989, 2001, 2013, 2025)

Šie žmonės pasižymi giliu mąstymu ir išmintimi. Jie tikisi, kad savo tikslus pasieks, tik nori, kad to niekas nepastebėtų. Gimusieji Gyvatės metais pasižymi ir labai žavia bei romantiška puse. Dažniausiai santykiuose ieško elegancijos.

Kita vertus, šie žmonės gali būti pavydūs. Neretai atrodo kaip vienišiai, mėgsta būti paslaptingi. Gimę Gyvatės metais daugeliu atvejų mieliau renkasi vienatvę.

NAUJIEJI METAI

• ARKLYS

(1918, 1930, 1942, 1954, 1966, 1978, 1990, 2002, 2014, 2026)

Tikriausiai esate kada nors girdėję populiariąją frazę „dirba kaip arklys“ – šis posakis visiškai tinka Arklio metais gimusiems žmonėms. Jie įdeda pernelyg daug pastangų į darbą, o jei tas darbas reikalauja įgūdžių, kurių jie neturi, tuomet šie žmonės stengsis padaryti viską, kad jiems pasisektų.

Gimę Arklio metais yra impulsyvūs, ypač meilėje. Be to, tai puikūs komandos nariai, tačiau labiau mėgsta savarankišką darbą. Noras būti nepriklausomiems gali iššaukti egoizmą - perdėtą polinkį teikti pirmenybę tik savo interesams. Jų puikūs žodiniai įgūdžiai jiems gali padėti daugelyje socialinių situacijų.

• OŽKA

(1919, 1931, 1943, 1955, 1967, 1979, 1991, 2003, 2015, 2027)

Žmonės, gimę Ožkos metais, dažniausiai yra visų mėgiami. Nors daugelyje situacijų jie yra malonūs, kartais gali būti ir užsidarę. Tai jautrūs ir užjaučiantys žmonės, besidomintys menu, gamta ir kultūra, dėl to dažnai pasižymintys menine prigimtimi.

Kita vertus, gimusieji Ožkos metais gali būti linkę į pesimizmą, mėgstantys daug skųstis. Kalbant apie meilės reikalus, santykiais jie patenkinti, jei jaučiasi saugiai ir užtikrintai.

NAUJIEJI METAI

- **BEŽDŽIONĖ**

(1920, 1932, 1944, 1956, 1968, 1980, 1992, 2004, 2016, 2028)

Gimusieji Beždžionės metais yra protingi ir iš prigimties veiklūs. Tai ekscentriški, mėgstantys paplepėti žmonės. Pasižymi sumanumu, o tai reiškia, kad jie turi talentą bet kurią situaciją paversti komiška.

Kita vertus, daugelis galvoja, kad gimusiais Beždžionės metais negalima pasitikėti. Toks įspūdis susidaro dėl jų laidomų juokelių apie kitus žmones.

Šie žmonės yra nuolat kupini energijos ir didžiąją laiko dalį tiesiog nenustygsta vietoje. Štai todėl jiems yra sunku pasirinkti profesiją ir kokių karjeros kelių eiti. Nepaisant to, šiems žmonėms sekasi dinamiškoje aplinkoje, jiems nesunku prisitaikyti prie pokyčių.

- **GAIDYS**

(1921, 1933, 1945, 1957, 1969, 1981, 1993, 2005, 2017, 2029)

Žmonės, gimę Gaidžio metais, yra darbštūs ir stropūs. Jie lengvai išreiškia savo nuomonę, nes tiki, jog turi teisę ją pasidalinti su kitais. Be to, dažnai šie asmenys nori būti dėmesio centre, todėl stengiasi įvairiais būdais atkreipti kitų dėmesį į save ir jiems tai pavyksta.

Nepaisant jų erzinančių poreikių, gimę Gaidžio metais turi daug draugų. Šie žmonės gali būti ypač ištikimi ir atsidavę santykiams. Dėl sau išsikeltų aukštų reikalavimų gimusieji Gaidžio metais neretai yra linkę pasiekti karjeros aukštumų.

NAUJIEJI METAI

• ŠUO

(1922, 1934, 1946, 1958, 1970, 1982, 1994, 2006, 2018, 2030)

Žmonės, gimę Šuns metais, pasižymi sąžiningumu ir ištikimybe santykiuose. Ar tai bus hobis, ar karjera, jie ypač stengiasi ir atsiduoda tam. Gimusieji Šuns metais griežtai laikosi savo teisingumo principų. Be to, jie geba puikiai išspręsti problemas. Šio ženklo atstovai pasižymi „aštriu liežuvio“ ir nebijo sukritikuoti kitų.

Kalbant apie draugus ir santykius, gimę Šuns metais gali būti labai patikimi žmonės. Kita vertus, jie ne taip lengvai atleidžia, jei tai liečia jų mylimuosius. Taip yra dėl to, kad šio ženklo atstovai yra linkę jausti nepasitenkinimą, kol nesijaučia nuraminti ir patenkinti.

Šuns metais gimę asmenys dažniausiai ieško rimtų santykių. O pajutę, kad rado savo antrąją pusę, jie bus ištikimi visą gyvenimą.

• KIAULĖ

(1923, 1935, 1947, 1959, 1971, 1983, 1995, 2007, 2019, 2031)

Asmenys, gimę Kiaulės metais, yra nuostabūs draugai dėl savo tolerantiškumo, malonaus būdo ir intelektinių gebėjimų. Šios savybės jiems leidžia būti puikiais pašnekovais. Dažnai Kiaulės ženklo atstovai pasinaudoja savo protiniais sugebėjimais, kad įveiktų savo užsibrėžtus tikslus.

Jie padarys bet ką, kad išlaikytų harmoniją savo draugų ir artimųjų rate. Mėgsta analizuoti kitų žmonių klaidas ir visuomet stengiasi įžvelgti tik geriausia juose. Kiaulės metais gimę asmenys yra sąmojingi, pasižymi geru humoro jausmu. Didžiausias jų trūkumas – naivumas, tikintis tokių pačių gerų savybių ir iš kitų.

Viena didžiausių Kiaulės ženklo atstovų silpnybių – nepasitenkinimas, kai kiti žmonės jiems neatsako tuo pačiu gerumu. Be to, jie ypač brangina savo šeimą, artimuosius ir namų aplinką.

Gražių švenčių 😊 😊 😊

